

Kosztolányi Dezső: Augusztusi reggel

Kékül az ég, az éjjel haldokol,
pihennek a házak még csendben alva,
de már lángtól vörös az égnek alja
és égni kezd az óriás pokol.

Az ember ébred - a láng susterog -
fájdalmasan liheg, kikél az ágyból,
beteg a fénytől, nincs nyugalma, lángol,
fejét paskolják a lángostorok.

És nő a fényár, zúg a virradat,
a tűzpokol harsog, dübörg, dagad,
az árva ember fetreng benne főve.

Véres sarokkal, bőszen ront előre
és este elnyúlik az ugaron,
mint egy agyonhajszolt, véres barom.

